

lijk. Tevoren hadden de bestuurders van de Joodse gemeente zich grote inspanningen getroost om de door beroepsverboden werkloos geworden gemeenteleden aan ondersteuning te helpen. In de eerste oorlogsjaren had ook Hausdorff in verschillende organisaties zijn best gedaan om gelden bijeen te brengen en hulp te mobiliseren, onder andere ten behoeve van de vakopleiding aan Joden. De bedoeling was om hen daardoor zo mogelijk voor emigratie in aanmerking te laten komen. Als bestuurslid van de Agoedas Jisroëil heeft hij enige jaren samen met Jos Vromen een bijlage van het Weekblad voor Israëlietische Huisgezinnen uitgegeven.

Hausdorff was geen lid van de Joodsche Raad, bureau Rotterdam, maar werd wel ontboden om, als er weer een groep van enige honderden Joden was opgeroepen, naar Loods 24 van de Gemeentelijke Handelsinrichtingen aan de Entrepotstraat te komen. Hier had hij als arts en Jood de moeilijke taak om de mensen, die te kennen gaven wegens hun gezondheidstoestand niet te kunnen vertrekken, te keuren. Op medische gronden heeft hij zoveel mogelijk stadgenoten afgekeurd, hen hierdoor tijdelijk voor deportatie behoedend. In de loods had hij te maken met de beruchte mensenjagers F.H. Aus der Fünt en F. Fischer, twee van de mannen die als de 'Drie van Breda' de geschiedenis zijn ingegaan.

Nadat bijna alle Rotterdamse Joden naar Westerbork waren afgevoerd, enige honderden uitgezonderd die een onderduikadres hadden gevonden, besloot Hausdorff na lange aarzeling in te gaan op een hem en zijn gezin geboden mogelijkheid om onder te duiken. Op 23 augustus 1943 vertrok hij daartoe op de fiets naar Vlaardingen begeleid door koeriersters uit de ondergrondse. Om niet op te vallen had hij zijn baard laten afknippen, waardoor hij bij aankomst op het schuiladres, Holyweg 4 bij het echtpaar M.H. Ruigrok en M.M. van der Burg, nauwelijks herkend werd door zijn eigen kinderen, die daar samen met zijn vrouw al eerder waren aangekomen. Ruim één jaar heeft het gezin Hausdorff uitsluitend binnenshuis doorgebracht. Na Dolle Dinsdag waagden de onderduikers het om af en toe buiten een luchtje te scheppen. Daarbij werd Hausdorff een keer aangehouden zonder zich te kunnen legitimeren. Door de flair van een andere onderduiker en de bereidheid van een Oostenrijkse soldaat een oogje dicht te knijpen ontkwam hij ternauwernood aan arrestatie. Dat de zorgen en moeilijkheden van deze zware jaren hun uitwerking niet hebben gemist was bij Hausdorff niet zo merkbaar, maar zijn tegenzin zich in zijn publicaties met deze tijd bezig te houden⁵⁾ spreekt in dit opzicht voor